

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 206
van **AN MOERENHOUT**
datum: 17 december 2019

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Woonwagenbewoners - Stedenbouwkundige vergunning

Kenmerkend aan woonwagenbewoners is dat zij zich verplaatsen. Door het gebrek aan terreinen zien woonwagenbewoners zich echter vaak genoodzaakt zich te vestigen in de tuin van het huis van een familielid. Dat levert problemen op, aangezien wonen er wettelijk gezien niet toegestaan is om redenen van ruimtelijke ordening.

Federaal worden zij geconfronteerd met een inschrijvingsplicht, maar omwille van de Vlaamse en gemeentelijke wetgeving is dat doorgaans niet mogelijk. Dit heeft belangrijke gevolgen. Wanneer aan één perceel slechts één huisnummer toegekend kan worden, terwijl er meerdere gezinnen wonen, zal dit namelijk financiële gevolgen hebben op eventuele uitkeringen.

Planologische bestemmingen en stedenbouwkundige vergunningen zijn in dezen ook vaak problematisch. Zo zijn gedoogde publieke terreinen en een aantal private terreinen zonevreed, waardoor geen stedenbouwkundige vergunning verkregen kan worden.

Erkende gemeentelijk aangelegde residentiële woonwagenterreinen zijn tevens zonevreed. In deze gevallen zal wel in een stedenbouwkundige vergunning voorzien zijn voor de aanleg en inrichting van de terreinen, maar niet voor de woonwagens die erop staan. Een aantal private terreinen en de wagens die in de tuin achter een huis staan, staan in woongebied, maar desondanks is hier ook geen stedenbouwkundige vergunning voor toegekend.

1. Hoe evalueert de minister de huidige grijze zone wat stedenbouwkundige vergunningen voor woonwagens betreft? Welke maatregelen neemt de minister om hier meer duidelijkheid en rechtszekerheid te brengen?
2. In welke zin zal de minister de Vlaamse regelgeving aanpassen zodat inschrijving mogelijk wordt en financiële repercussies van het samen verblijven van verschillende gezinnen op hetzelfde terrein vermeden kunnen worden?

Deze vraag werd gesteld aan de ministers Zuhal Demir (206), Matthias Diependaele (90).

GECÖÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 206 van 17 december 2019

van **AN MOERENHOUT**

Vooraleer de vraag te beantwoorden, wil ik enkele aspecten uit de vraag wat verduidelijken, dan wel er een kanttekening bij plaatsen. Zo wordt gesteld dat gedoogde publieke terreinen en een aantal private terreinen zonevreed zijn, waardoor geen stedenbouwkundige vergunning verkregen kan worden. Ook erkende gemeentelijk aangelegde residentiële woonwagenterreinen zouden zonevreed zijn. Ik kan alleen maar hopen dat gemeenten die zonevreedde woonwagen- of doortrekkersterreinen gedogen, de nodige stappen zetten om deze terreinen naar bestemming toe, in orde te brengen. Immers, er geldt een vergunningsplicht voor het inrichten van een terrein voor het plaatsen van verplaatsbare constructies die voor bewoning kunnen worden gebruikt (artikel 4.2.1, 5°, VCRO). Deze vergunningsplicht is ook logisch en te verantwoorden vanuit een goede ruimtelijke ordening. De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit. Ook voor het plaatsen van een woonwagen is een vergunning vereist, dit valt immers onder het optrekken of plaatsen van een constructie (artikel 4.2.1, 1°, a), VCRO), Woonwagens en mobiele units die voor bewoning kunnen worden gebruikt, kunnen worden voor vergund zover deze onder andere niet strijdig zijn met vigerende voorschriften en een goede ruimtelijke ordening. Bij zonevreedde woningen zijn woonwagens en mobiele units niet vergunbaar. Wel is het zo dat er voor woonwagens voorzien in een specifieke vrijstelling (artikel 8.5. Vrijstellingenbesluit), nl. voor het plaatsen of verplaatsen van één of meer woonwagens, als vermeld in artikel 2, § 1, 33°, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, op een residentieel woonwagenterrein of doortrekkersterrein voor woonwagenbewoners, als vermeld in artikel 1, 4° en 5°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2000 houdende de subsidiëring van de verwerving, de inrichting, de renovatie en de uitbreiding van woonwagenterreinen voor woonwagenbewoners, op voorwaarde dat het terrein in kwestie vergund of hoofdzakelijk vergund is. Is het residentieel woonwagenterrein of doortrekkersterrein vergund, kunnen de woonwagens geplaatst of verplaatst worden, zonder dat hiervoor een aparte vergunning aangevraagd moet worden. Daarnaast kan men, onder bepaalde voorwaarden gebruik maken van de vrijstelling voor de tijdelijke plaatsing van constructies (artikel 7.2 Vrijstellingenbesluit), zij het dan dat dit alleen mogelijk is voor zover de plaatsing niet strijdig is met de voorschriften van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, bijzondere plannen van aanleg, minder dan vijftien jaar oude verkavelingsvergunningen of minder dan vijftien jaar oude omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden die niet opgenomen zijn in de gemeentelijke lijst, opgemaakt in toepassing van artikel 4.4.1, § 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Woonwagens in de tuin achter een huis in woongebied zouden, mits de gestelde voorwaarden voldaan zijn, maximaal 120 dagen geplaatst kunnen worden, zonder dat men hiervoor een vergunning moet hebben. Wel mag de plaatsing bv. niet gepaard gaan met een ontbossing, een wijziging van vegetatie of kleine landschapselementen, een aanmerkelijke reliëfwijziging of een wijziging van waterlichamen.

Wat de vragen betreft.

1. Er lijkt mij geen grijze zone te zijn wat omgevingsvergunningen betreft. Het probleem schuilt eerder in de toepassing van de regelgeving, nl. het al dan niet aanvragen van een vergunning, en het al dan niet verkrijgen van een vergunning. De vergunningsplicht voor het inrichten van een terrein voor het plaatsen van verplaatsbare constructies die voor bewoning kunnen worden gebruikt is zeker niet nieuw, en ook de mogelijkheden van vrijstelling van vergunning zijn reeds enige tijd in werking. Ik voorzie geen aparte regelgeving rond residentiële woonwagenterreinen of doortrekkersterreinen of rond het plaatsen van woonwagens, daar de generieke regeling hier m.i. volstaat. Ik acht het niet wenselijk om regelgeving aan te passen met een bepaalde doelgroep in het achterhoofd. Dit zou immers tot te gedetailleerde en snel verouderende regelgeving leiden.
2. Een aanpassing van (Vlaamse) regelgeving inzake inschrijving of om bepaalde financiële repercussies te vermijden behoort niet tot mijn bevoegdheid.